

Fibiger: Vi passerer snart årsdagen for regeringsskiftet, og hvad er vel mere naturligt end at benytte lejligheden til at kaste blikket tilbage for at bedømme, om regeringen har magtet at løse de opgaver, den blev stillet overfor ved sin dannelse. Jeg kan i denne forbindelse se bort fra de problemer, den udenrigspolitiske situation og vor nationale sikkerhed rejser, dels fordi der netop har været en lejlighed til at debattere disse spørgsmål, dels fordi denne debat lykkeligtvis bekræftede, at det altovervejende flertal i denne sal står samlet om den linie, Danmark har valgt med sin tilslutning til Atlanterhavsunionen.

Ligesom vi i det konservative folkeparti sammen med venstre støttede den foregående regering på disse områder, således har den nuværende regering modtaget en loyal støtte fra den socialdemokratiske opposition. Jeg synes, det vidner om en betydelig handlekraft i vort folkestyre, at vi er nået dertil, at intet af det, der skiller indadtil, får lov til at påvirke eller svække vor holdning udadtil.

Forøvrigt var det heller ikke disse spørgsmål, men derimod den økonomiske politik, der gav anledning til regeringsskiftet. Vi befandt os sidste efterår i en situation, som var karakteriseret ved, at den foregående regering i virkeligheden var kørt fast, fordi den ikke så sig i stand til både at opretholde sin hidtidige inflationsprægede økonomiske politik og løse de problemer, som det stigende underskud på vor valutabalancer rejste. Da der var sat snævre grænser for, hvor stort dette underskud kunne blive — vi må jo her indordne os under den europæiske betalingsunion —, og da den daværende regering ikke havde vilje til eller mulighed for at tage ledelsen i et arbejde, som tog sigte på at ændre signaler i den økonomiske politik, blev regeringsskiftet så at sige en uomgængelig politisk nødvendighed for vort land.

I hvor stor en udstrækning er det nu lykkedes den ny regering at klare de opgaver, den gamle efterlod sig i uløst tilstand? Under forhandlingerne her i folkettingen den 6. august 1950 anslog den daværende handelsminister Krag, at det såkaldte udækkede valutaunderskud på grundlag af det dengang gældende internationale prisniveau ville komme til at andrage ca. 650

mill. kr. i 1951, hvoraf 150 mill. kr. skulle bruges til indkøb i anledning af vort forsvarsberedskab. I august 1950 var importvarepristallet 340. Siden er det steget meget kraftigt, og efter et mindre fald på 4 points i september måned er det nu 471; det er en stigning på 131 points eller ca. 33 pct. Det vil altså sige, at de varer, vi køber ude, taget under eet er blevet så meget dyrere i den mellemliggende tid. Til gengæld er vore eksportvarer også steget en del, men det er næppe helt forkert at anslå, at den af pristigningerne yderligere fremkaldte forringelse i valutastillingen i forhold til det skøn, der blev opstillet før folketingsvalget, har andraget henved 1 milliard kr. Det viser sig da også, at medens man oprindeligt anslog, at vi skulle bruge 6 120 mill. kr. til vor import i 1951, har vi alene i første halvår anvendt 3 600 mill. kr.

Alligevel er valutastillingen i dag bedre end ved regeringsskiftet for et år siden, omend der stadig er betydelige problemer at kæmpe med. I første halvår af 1951, for hvilket der foreligger et udarbejdet regnskab, andrager det udækkede valutaunderskud 165 mill. kr. eller kun halvt så meget, som den tidligere regering oprindeligt forudså, og den højtærede handelsminister har for få dage siden kunnet meddele folketinget, at regeringen skønner, at det udækkede valutaunderskud fra juli 1951 til juli 1952 vil blive på 200 mill. kr., altså under en trediedel af, hvad man skønnede, da man i fjor så et år frem i tiden.

Nu ved jeg naturligvis meget vel, at en række omstændigheder, som man ikke kunne forudse dengang, har gjort sig gældende og øvet en gunstig indflydelse på vor økonomiske stilling. Takket være et betydeligt initiativ i vore eksporterhverv, og det gælder både industri og landbrug, har vi beständig kunnet øge mængden af de varer, der sendes ud af landet for at skaffe os indtægter i fremmed valuta. Fragtindtægterne er ligeledes steget meget betydeligt, ikke mindst fordi skibsfarten har forstået at udnytte enhver af de chancer, som har foreligget i efterkrigstiden, og har skabt en tonnagedvidelse, som vækker beundring i hele verden. Jeg kan ikke tilbageholde en vis stolthed som dansker over, at vi her i landet nu har Nordens største skibsreder — A. P. Møller —, og at skibsfarten til næste år vil skaffe os